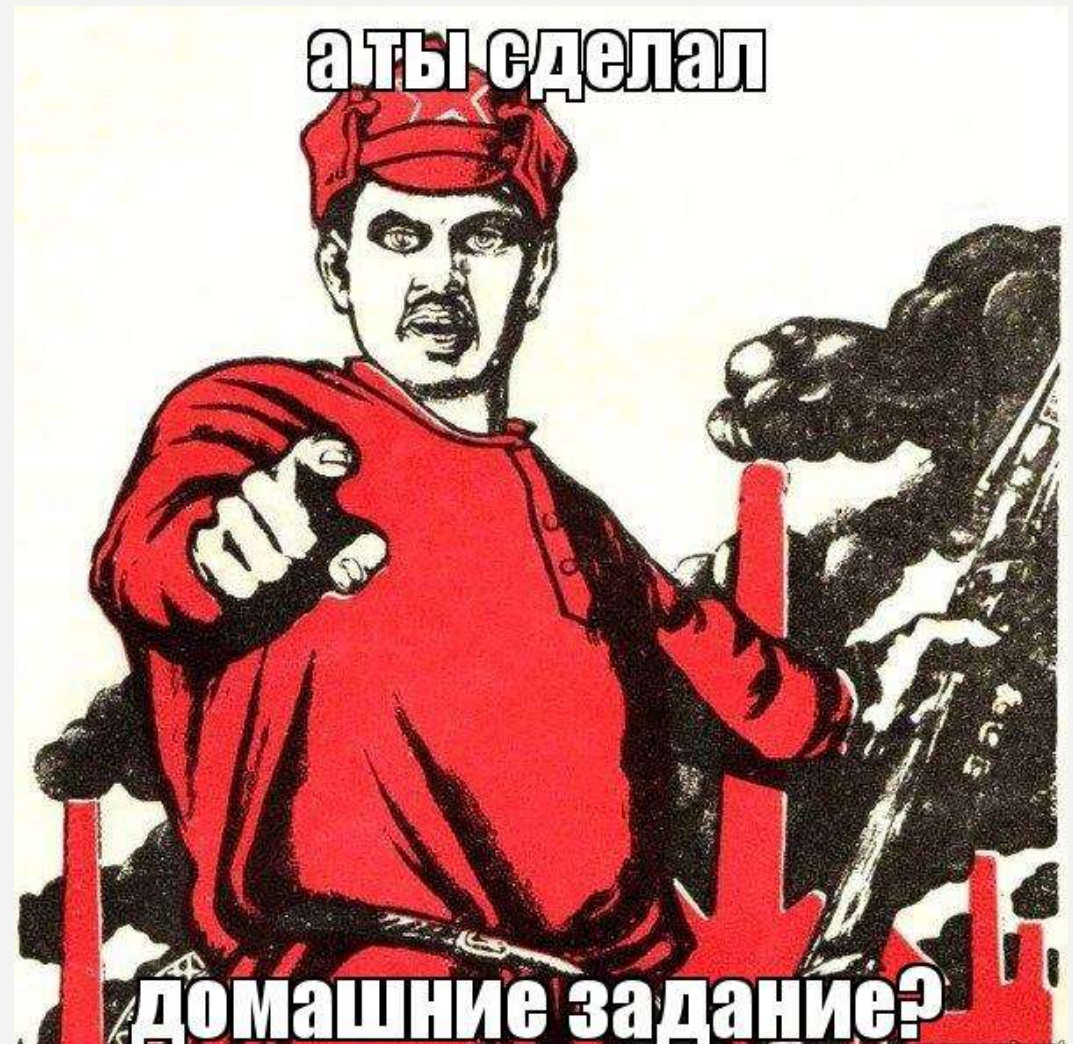

**У НАС
НОВЕНЬКАЯ!**

OPRAKOVÁNÍ

Představte se. Řekněte kolik vám je, odkud jste, jaké máte zájmy a zda máte nějaké sourozence nebo domácí mazlíčky.

Použijte vazbu у меня a sloveso любить.

ČASOVÁNÍ SLOVES

V ruštině existuje tzv. I. a II. časování sloves.

- Podle **I. časování** se časují slovesa zakončená na **-ать/-ять/-еть** a další (**-оть/-уть/-ть** atd.).
- Podle **II. časování** se časují slovesa zakončená na **-ить** a některá na **-ать/-еть**.

KONCOVKY SLOVES J. Č.

V 1. osobě j. č. mají slovesa koncovku:

-ю / -у (I. i II. časování)

Ve 2. osobě j. č. mají slovesa koncovku:

-ешь / -ёшь (I. časování)

-ишь (II. časování)

Ve 3. osobě j. č. mají slovesa koncovku:

-ет / -ёт (I. časování)

-ит (II. časování)

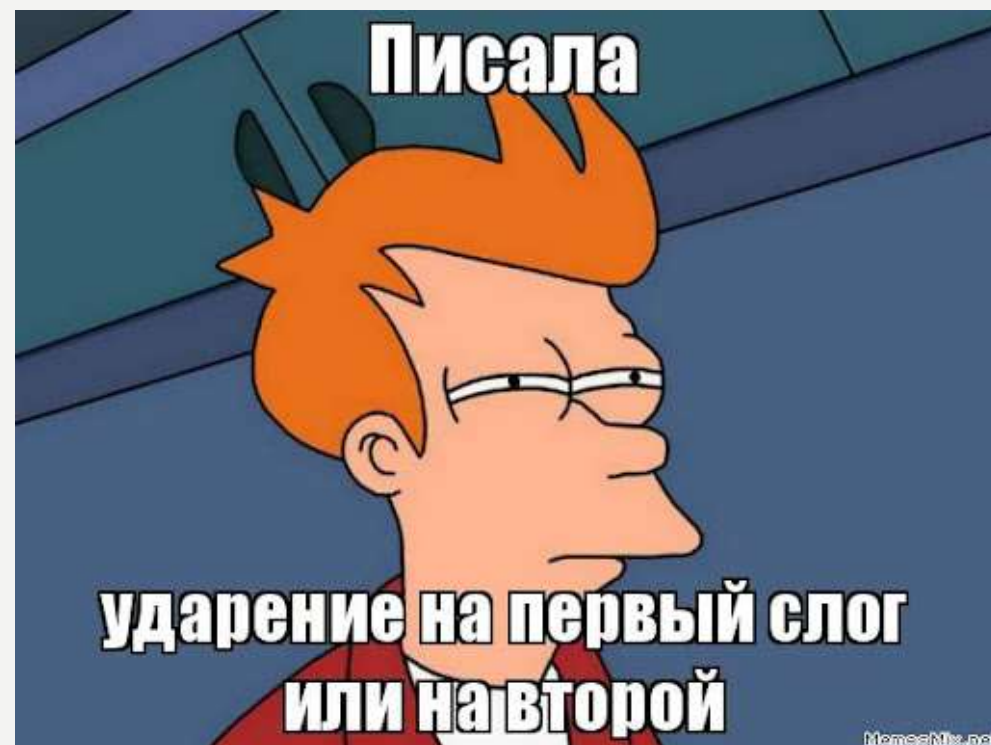
V infinitivu a ve 2. osobě jednotného čísla se vždy píše měkký znak.

Po souhláskách ж, ш, ч, щ se píše а/у (srov. говорю а держу, говорят а держат).

PŘÍZVUK U SLOVES

Přízvuk u sloves I. typu se může nacházet na jakékoli slabice, ale v rámci jednoho slovesa je vždy stálý (изуча́ть/ изуча́ю).

Přízvuk u sloves II. typu může být stálý na koncovce (говори́ть/говору́), stálý na kmeni (пóмнить/пóмню) nebo pohyblivý (держáть/держу́).

писа́ть (psát) vs. пи́сать (čůrat)

ČASOVÁNÍ SLOVES

ЖИТЬ, ГОВОРИТЬ, ИЗУЧАТЬ

	жить žít/bydlet	изучать studovat/učit se	говорить mluvit
я	живу́	изуча́ю	говору́
ты	живёшь	изуча́ешь	говори́шь
он/она/оно	живёт	изуча́ет	говори́т

НА КАКОМ ЯЗЫКЕ ТЫ ГОВОРИШЬ?

- отлично
- хорошо
- довольно
- нормально
- чуть-чуть
- не очень хорошо
- плохо

СКОЛЬКО ЯЗЫКОВ ТЫ ЗНАЕШЬ- СТОЛЬКО РАЗ ТЫ ЧЕЛОВЕК

Где ты живёшь?

Я живу в Англии и говорю по-английски.

Вы знаете русский язык?

Нет, я не знаю.

Вы говорите по-немецки?

Нет, я говорю по-испански.

Какой язык ты учишь?

Я учу китайский.

Какие языки ты изучаешь в школе?

Я изучаю английский и французский.

Zaromatujte si: говорить (как?) по-русски **ale** изучать/учить (какой?) русский